

PROSKUR (1) *sb*

proskur *m*, [**proskor** *m*, **proskura** *f*, **proskor** *m a.* **proskora** *f*, **praskur** *m*, **praskur** *m a.* **praskura** *f*].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w pro-); w praskur a jasne.

I sg proskur(e)m. ◇ [L proskorze. ◇ pl G proskur.]

Sł stp: proskura, praskura, Cn: proskur, Linde XVI(XVIII) (jeden z niżej notowanych przykładów, błędnie: praskur) – XVII w.: proskura, praskura.

Chleb liturgiczny w kościele prawosławnym (z rus. proskura); oblata, oblatio Cn: A Michaiło [...] drugi raz do Mołkwy ziachał/ támże go Humion Rułki w iednym Monałterze Prołkurem otruł StryjKron 597; [Michał do Moskwy uciekł, przegrawszy plac w bitwie. Gdzie go zaś humien otruł, w Proskorze tam leży StryjPoczqt 433, 433 marg, 450; iego też Syn Michaiło gdy do Mołkwy ziachał w Práłkurze od Popá otruty StryjKron 499, 611].

[Szereg: »opłatek abo proskura«: nad to z ludzi świętych dawno abo zámęczonych/ abo íwą śmiercią zefzłych/ Chriřtuřow á pořrzednikow [ludzie] łobie bez licžby nacžynili: y owřzem z opłátkow/ ábo z prořkur/ też niezlicžone Chriřtuřy porobili. BudArt b7.]

Synonimy: chleb, eucharystyja, hostyja, opłatek.

ALKa